

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.417 van 12 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BROUWERS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Freetown. Uw vader was een Fula uit Guinea-Conakry en uw moeder een Fula uit Kabala in het noorden van Sierra Leone. Uw vader was een succesvolle zakenman en baatte verschillende bakkerijen uit in Freetown. Hij bezat ook een huis in Bo, waar u uw middelbare school liep tot 2002. Uw ouders werden omgebracht door RUF-rebellen in Freetown tijdens de oorlog in 1995. U werd vervolgens opgevangen door uw oom Yaya Jalloh, een jongere broer van uw vader. In 2000, toen u 16 jaar was, vertelde uw oom u dat uw vader de leider was geweest van het geheime genootschap “Poros Secret Society” in het dorp Kodubumbu nabij Bo. Uw oom zei u dat volgens de gebruiken van het genootschap en de wil van uw vader u als oudste zoon diende uw vader op te volgen als hoofd van het Poros genootschap. Uw duim zou ritueel afgesneden worden en er zou een maagd geofferd worden. U zou als leider van Poros twee vrouwen toegewezen krijgen. U wilde echter verder studeren en weigerde, waarop uw oom u op een nacht sloeg en verwondde in het aangezicht. Pastoor Jibrila van de christelijke kerk “Faith Assembly of God” en tevens uw leraar Engels, steunde uw weigering en verzet tegen de wil van uw oom om leider te worden van de Poros Society. U groeide thuis op als moslim en zei aan uw oom dat u zich wilde bekeren tot

het christendom, dat niet te verzoenen valt met de Poro Secret Society (sic). Nog steeds in 2000, nam u deel aan een kruisvaart van voornoemde kerk in het dorp Kodubumbu. Uw oom stuurde jongeren van de Poro Society om deze kerk en haar bezittingen aan te vallen en te vernielen. Uit weerwraak, ging u met drie andere personen het schrijn van de Poro Society in het dorp ontheiligen en vernielen. Daarbij sloeg u de bewaker van het schrijn. U vluchtte samen met pastoor Jibrila naar het westelijke deel van Freetown, waar u jarenlang verbleef. Ongeveer twee jaar geleden, vernam de pastoor dat voornoemde bewaker van het schrijn was overleden en dat uw oom u voor zijn dood verantwoordelijk stelde. De pastoor contacteerde een smokkelaar, George, die samen met u per vliegtuig vanuit Lungi en via Senegal naar België reisde op 23 en 24 mei 2008. U vroeg asiel aan op 26 mei 2008.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Uw relaas is ongeloofwaardig wegens tegenstrijdige en incoherente verklaringen. Tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal situeerde u uw problemen (uw weigering hoofd te worden van de Poro Secret Society, mishandeling en bedreiging door uw oom, uw wil tot bekering tot het christendom, uw vernieling van een Poro-schrijn en vlucht van Bo naar Freetown) in 2000, toen u 16 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 tot 5). Vervolgens verbleef u jarenlang probleemloos in Freetown, totdat u met gebruik van uw authentiek paspoort in mei 2008 naar België reisde (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u zo lang wachtte om uw land te verlaten, stelde u dat pastoor Jibrila u zei dat u in gevaar was omdat hij vernomen had dat de bewaker (u kent zijn naam niet) van het Poro-schrijn in het dorp Kodubumbu, die door u en medestanders in 2000 was geslagen), twee jaar geleden is overleden en dat uw oom u verantwoordelijk stelt voor diens overlijden (CGVS, p. 6 en 7). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw voornoemde problemen en vlucht naar Freetown plaatsvonden in april 2008 (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ dd. 11.06.2008, p. 2, vraag 5), kon u deze tegenstrijdige versies niet uitklaren. U ontkende zonder meer deze eerdere verklaringen, maar stelde plots wel dat u in april 2008 toetrad tot de christelijke kerk van pastoor Jibrila (CGVS, p. 8). Gevraagd waar en hoe u dan toetrad, stelde u in april 2008 in Freetown te zijn toegetreden en dus niet in Bo (p. 8); "toetreding" stelde u gelijk aan "(jarenlang in Freetown) samenleven met de pastoor, waardoor men automatisch christen wordt" (CGVS, p. 8). Gevraagd tot welke christelijke kerk pastoor Jibrila precies behoort en of het eventueel een evangelische kerk of pinksterbeweging is, stelde u dit niet te weten (CGVS, p. 8), ondanks uw jarenlang samenleven met deze pastoor. Voornoemde verklaringen kunnen niet ernstig genomen worden.

Daarenboven legde u verklaringen af die uw beweerde persoonlijke betrokkenheid bij de Poro Secret Society (in de omgeving van Bo) verder ondergraven. Zo stelde u op zestienjarige leeftijd in 2000 te zijn benaderd door uw oom in Bo en zo voor het eerst gehoord te hebben over de Poro Secret Society (CGVS, p. 3), terwijl dergelijke geheime genootschappen algemeen verspreid zijn in Sierra Leone (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde verkeerdelijk dat enkel moslims lid zijn van de Poro Secret Society en dat dit niet kan voor christenen (CGVS, p. 4 en 9), wat wordt tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier). Anderzijds stelde u de Poro Society niet te kennen omdat u er geen deel van uitmaakt (CGVS, p. 7). Uw oom zou u geïnformeerd hebben over de Poro Society en het leiderschap van uw vader, maar u weet niet precies welke titel / functie hij bekleedde en hoe hij –als Fula uit Guinea en voornamelijk wonende in Freetown– kwam om leider te worden van de Poro in een dorp nabij Bo (CGVS, p. 7, 8 en 9). Buiten uw oom, kent u geen andere Poro-leden (p. 7). Gevraagd hoe u erbij komt dat het een wet is van de Poro Society dat haar leider wordt opgevolgd door zijn (oudste) zoon, stelde u dat u dit niet weet maar dat uw oom u dit zei (p. 7). Voormelde verklaringen zijn ongeloofwaardig.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Sierra Leone waarover het

Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen document voor dat een controle van uw beweerde reisweg zou kunnen mogelijk maken. In dit verband sprak u zich eveneens tegen. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u te hebben gereisd met uw authentiek paspoort (uw pasfoto en uw identiteit), eigenhandig bekomen op de migratiedienst in Freetown, en stelde u niet te weten waarom de smokkelaar dit document achteraf bijhield (CGVS, p. 6), terwijl u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat u reisde met een u onbekend paspoort (zelf geen pasfoto genomen, identiteit niet gekend) in handen van de smokkelaar (verklaringen voor DVZ dd. 11.06.2008, vraag 33).

U legde wel nog een kopie neer van een geboortecertificaat (met nr. 34727 en onleesbare afgiftedatum) dat een vriend recent zou hebben bekomen in Freetown op uw verzoek en naar u in België verstuurd werd per telefax van 17 november 2008. Uw nationaliteit en geboorteplaats worden hier niet meteen betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet), schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van artikel 1 van de Conventie van Genève en van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat er ernstige taal- en interpretatieproblemen optraden, zowel tijdens het voorafgaandelijk invullen van de vragenlijst op 11 juni 2008 als tijdens het interview op het CGVS op 25 november 2008 en verwijst daarvoor naar het tijdelijke identiteitsdocument dat aan verzoeker werd overhandigd en waarop "6 janu 1984" als geboortedatum vermeld is.

Verzoeker wijst op de uitzonderlijk lange periode van vijf en een halve maand tussen het invullen van de vragenlijst op 11 juni 2008 en het uiteindelijke interview op 25 november 2008 en stelt dat hij gedurende deze periode in een stresserende situatie verkeerde.

Verzoeker stelt dat tijdens het interview enkele incidenten voorvielen. Zo gaf de interviewer blijk van een bepaalde vooringenomenheid toen hij de vermeldingen "van de door van pastoor Jibrila" zonder meer aan de kant schoof met de opmerking "het gaat van kwaad naar erger". Ook spoorde de interviewer verzoeker aan zijn verhaal in te korten door gedurende het relaas de opmerking te maken "zo kan het hier nog de hele dag duren", waardoor verzoeker werd geïntimideerd en verhinderd zijn volledige verhaal te doen.

Verzoeker stelt dat hij voldoet aan de voorwaarden om onder de Conventie van Genève te vallen daar hij vervolgd wordt door een quasi-overheidsorganisatie die als een sektaire religieuze organisatie moet worden beschouwd waardoor hem de toegang tot rechtsmiddelen wordt ontzegd zodat hij in de toekomst een vrees heeft voor daden van lichamelijk en geestelijk geweld.

Omtrent de ongeloofwaardigheden volgens de bestreden motivering stelt verzoeker:

- dat hij wel jarenlang in Freetown verbleef maar dit niet probleemloos was daar hij er ondergedoken verbleef. Verzoeker werpt op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het zeer korte gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken;
- dat hij in praktijk christen werd zonder de gebruikelijke formaliteiten, dat hij deelnam aan de vieringen maar nooit werd ingewijd in de achterliggende filosofische en religieuze theorieën;
- dat het ook normaal is dat hij niet op de hoogte is van de gebruiken en rituelen daar hij nooit tot de Poro Society is toegetreden en hij slechts op zestienjarige leeftijd werd aangesproken om lid te worden. Dat hij alleen de kennis heeft die zijn oom hem vertelde, dat hij dus niet kan zeggen welke titel of functie zijn vader of zijn oom had binnen de Poro en dan ook niet kan verklaren hoe zijn vader als buitenstaander leider werd in de stad Bo;
- dat verweerder het gebrek aan reisdocumenten als een gemakkelijk argument aanvoert om de geloofwaardigheid van verzoeker te ondermijnen, terwijl hij zeer gedetailleerd heeft uitgelegd hoe en waar hij zijn paspoort heeft verkregen. Bovendien heeft verzoeker een ernstig litteken in het aangezicht dat een overduidelijk kenmerk is en dat een persoonsverwisseling in de weg staat.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Aangaande de vertolking blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij het begin van het gehoor vermeldde dat zijn geboortedatum in "June" was en hieromtrent een gefaxt geboortecertificaat voorgelegd. Op het einde van het gehoor hebben verzoeker noch zijn raadsman enige melding gemaakt van vertaalproblemen. De geboortedatum "06.01.1984" werd meerdere keren in cijfers genoteerd - zie stukken 9, 10, 11 (meerdere documenten) en 12 (meerdere documenten) - zonder dat er een opmerking werd over gemaakt. Hoe dan ook, een eventuele vergissing met betrekking tot de geboortedatum betreft in casu geen essentieel element in het asielrelaas en doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing.

Omtrent de beweerde lange periode van vijf maanden tussen de twee interviews dient te worden opgemerkt dat een asielzoeker normaal bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtverhaal weer te geven daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die in het geheugen gegrift zijn. Een tussentijd van vijf maanden tussen twee interviews kan aldus niet worden ingeroepen als rechtvaardiging voor omissies. Evenmin kan stress - waaraan iedere asielzoeker onderhevig is - aanvaard worden als verhindering om de waarheid te vertellen.

De opmerking als zou de interviewende ambtenaar vooringenomen geweest zijn, betreft een bewering die geen steun vindt in het administratieve dossier. Bovendien hebben verzoeker noch zijn raadsman tijdens het gehoor of naderhand melding gemaakt van deze incidenten en verklaarden beiden niets toe te willen voegen (stuk 3, p. 11).

Verzoeker verklaarde dat hij *"als oudste jongen en volgens traditie de functie moest overnemen van vader als hoofd Poro. Dat was toen ik in form 4 zat, dus 2000 (16 jaar oud).*

Dit was de eerste keer dat ik hoorde van Secret Society.”. Deze verklaringen staan in schril contrast met de informatie in het administratief dossier en de informatie die verzoeker bijbrengt in het verzoekschrift en die ondermeer stelt: *“De gehele inheemse bevolking wordt geregeerd door haar code van wetten. (...) Er zijn drie graden, de eerste voor leiders en belangrijke/grote mannen, de tweede voor de fetish-priesters en de derde voor de menigte.”*. Gelet op voormelde informatie is het niet plausibel dat (i) verzoeker, indien hij werkelijk de zoon zou zijn van een Poro-leider, slechts op zestienjarige leeftijd kennis kreeg van het bestaan van de Poro (ii) verzoeker op zestienjarige leeftijd en, binnen een genootschap bekend om zijn codes, zonder enige initiatie de functie van hoofd van de Poro zou moeten overnemen aangezien hij aldus onmiddellijk zou behoren tot de belangrijkste graad. Deze vaststellingen ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid omtrent de essentie van zijn relaas.

Verzoekers voorgehouden vrees wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat hij incoherente verklaringen aflegde (i) omtrent het jaar van het vernielen van het schrijn van de Poro, namelijk 2000 (gehoor CGVS, p.5, p.8) dan wel 2008 (vragenlijst) (ii) over de periode dat hij in Freetown verbleef, namelijk een korte periode (vragenlijst) dan wel “jarenlang in westelijk deel van Freetown” (gehoor CGVS, p.6) (iii) over het reizen met een authentiek paspoort op zijn naam (gehoor CGVS, p.6) dan wel met een paspoort met een onbekende naam en waarvoor geen pasfoto werd genomen (stuk 10, nr.33).

Problemen inzake vertolking of de bewering dat hij bij het invullen van de vragenlijst *“heel kort zijn verhaal diende te doen”* zijn niet dienstig ter weerlegging van de voormelde vaststellingen die zijn gehele geloofwaardigheid op de helling zetten aangezien het geen details maar essentiële elementen van zijn relaas betreffen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van de motiveringsverplichting van artikel 62 Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingsstatuut en hij verwijst naar zijn asielrelaas. Bovendien meent verzoeker dat de bestreden beslissing op dit vlak geen motivering aanvoert.

4.2. De Commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag aan zijn asielrelaas. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 3.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 maart 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.